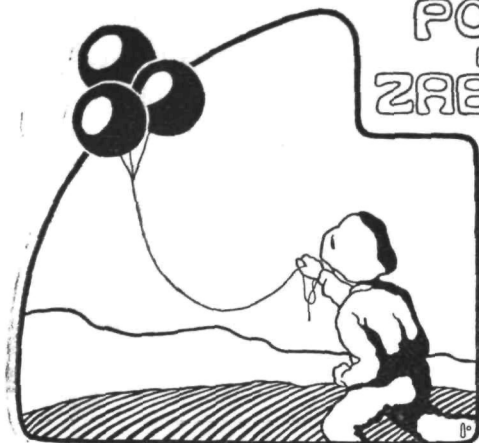
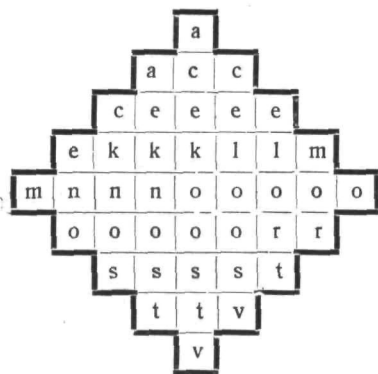

POUK IN ZABAVA

Demant.

Priobčil *Stanislav Krašovec*.

Besede značijo:

1. soglasnik;
2. ptico pevko;
3. zemljepisni izraz;
4. del roke;
5. mesto;
6. vojaka;
7. delavca;
8. moško krstno ime;
9. samoglasnik.

Od zgoraj dol in z leve na desno ime mesta.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev besedne uganke v četrti številki.

Mravljinca ali mravlje.

Prav so jo rešili: Milica, Vladko, Slavko, Anica in Slavica Valenčič v Trnovem; Tilka in Božena Jelenec v Kandiji; Slavoj Jenko v Trnovem; Marija in Jakica Ganglovi, učenki v Idriji; Mimi Leban v Komnu; Stane Krašovec, učenec v Sp. Šiški; Vlasta Rajšpova, učenka v Ormožu; Mira Požarjeva, učenka v Kopru; Alojzij Mulec, učenec v Hočah; Micka Ostrc in Tilčka Ostrc, učenki v Veržeju na Murskem polju; Maks Farkaš v Juršincih; Nadica Vozel, učenka III. razreda v Trebnjem; Marijana Režabek, učenka VI. razr. v Konjicah; Stanko Skok, učenec v Domžalah; Gojmir Jelenc, dijak I. a razreda na I. drž. gimnaziji v Ljubljani; Franček Bohanec, Ludovik Janševc, Franček Babič in Ivanček Razlag, učenci pri Sv. Križu na Murskem polju; Jozefa Klemenčič, Matilda Slekovec in Jozefa Kunčič, učenke VI. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju. Hreščak Emil v II. Bistrici. — Besedno uganke v drugi številki tudi je rešil Josip Stančič, učenec v Artvižah (Istra).

Veledenjeni gospod Doropoljski!

Kolikokrat sem čitala naš ljubi »Zvonček«, tolikokrat sem premišljala, ali bi se Vam ne zamerila s par vrsticami. Hodim v bočko šolo in sem jako navezana nanjo; kar dolgčas mi je, če nastopijo počitnice. Doma pa pomagam sestri, ki pri domu gospodinji; mama mi je že umrla. Ate pa je črevljar in redar bočke občine. Veliko ima dela, potov in skrbi. Pa če bo le enkrat te hude vojne konec, bo precej za vse bolje. Beguncev in ranjencev nimamo v naši Zadrečki dolini nič; pa saj bi jih tudi rediti ne mogli, ko že nam primanjkuje živeža. Bog nas obvaruj lakote in kužnih bolezni! Na Vranskem je že eden zbolel za legarijem.

— Pozdravlja Vas Vaša otožna

Jožica Božičeva,
učenka v Bočni.

Ljuba Jožica!

Nič ne bodi otožna! Za dežjem in nevihto vedno posije ljubo solnčece, tako pridejo tudi po teh viharnih dneh lepši, biazji časi. Takrat bomo šele prav vedeli in umeli, koliko more pretrpeti ubogo človeško srce. Bog daj samo srečo naši ljubljeni domovini!

*

Veledenjeni gosp. Doropoljski!

»Zvonček«, ki sem ga ravnokar prejel, kaj rad čitam; posebno všeč mi je Vaš cenjeni kotichek.

Ker se danes prvokrat oglašam v cenjenem »Zvončku«, dovolite, da se Vam, gospod Doropoljski, predstavim. Učenec sem in obiskujem IV. razred dolinske šole. Imam sestro Miro, ki je učiteljica v trž. okolici, in brata Milana v četrtem razredu gimnazije.

V šoli mi ugajajo vsi predmeti, zlasti pa: zemljepis, zgodovina, risanje in petje.

Prilagam en rebus in par sličic iz svoje risarske zaloge. Jako bi me veselilo, če bi kaj od tega natisnili v cenjenem »Zvončku«.

S spoštovanjem vdani

Bogdan Jereb,
učenec v Dolini.

Odgovor:

Ljubi Bogdan!

Danes objavljam eno sličico, prihodnjič pride druga na vrsto. Tudi rebus porabim, toda prej ga je treba prebrsati.

*

Čestiti gosp. Doropoljski!

Prepričan sem, da Vas razveselim, ako Vam tudi jaz enkrat pišem. Davno sem že želel seznaniti se z Vašim kotichek. Za prvič Vam hočem opisati svoj rojstni kraj — Ilirsko Bistrico. Ta leži v kotlini. Ob levi strani se dvigajo mogočni hribi, takozvane Ravnice. Tu intam na pobočju teh Ravnic se nam nudi zanimiv prizor. Na več krajih namreč izvirajo majhni studenčki, ki se drug z drugim združujejo ter naposled združeni padajo v dolino z močnim šumom. To imenujemo vodopad ali Suško Reber. V Il. Bistrici cvete lesna industrija.

Sedaj, ko sem Vam primerno popisal svojo najožjo domovino, dovolite, da se

Vam predstavim ko: učenec. Hodim v IV. razred, kjer se učim raznih koristnih predmetov. Kadar sem doma, se učim in pišem naloge.

Ko je to končano, se grem igrat ali celo drsat, ako je dovolj zmrzline.

Sedaj moram zaenkrat skleniti svoje pismence, da ne bo predolgo. Prosim, da objavite to pismence v »Zvončku«.

Z odličnim spoštovanjem Vas pozdravlja
Vam vdani Emil Hreščak,
sin trgovca, II. Bistrica.

Odgovor:

Ljubi Emil!

Še bolj živo bi nam stala Ilirska Bistrica pred očmi, ako bi jo videli v resnici ali pa vsaj v podobi. To zadnje bi se dalo napraviti, ko bi imel lepo sliko, da bi jo potem v posnetku priobčil v »Zvončku«.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Napisati Vam hočem, koliko imamo pri nas v Bohinju snega. Padlo ga je že 1 m 90 cm; na še vedno sneži.

Sedaj hodim v II. razred, I. odd. Najbolj me veseli zemljepis, risanje in telovadba. Moj bratec Milko je tudi začel letos hoditi v šolo.

Iskreno Vas pozdravlja Vaš vdani
Stanko Mencinger,
učenec v Bohinjski Bistrici.

Odgovor:

Ljubi Stanko!

To je bilo pozimi. Sedaj se pa gotovo tudi že oglašajo ljuba pomlad z zelenjem, cvetjem in petjem.

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Zopet se upam pridružiti Vašemu kotičku. O Novem letu sem se naročila na »Zvonček«, ki ga bom prav pridno čitala. Na Sveti večer je bilo jako lepo. Šla sem k svojim prijateljicam. Tam smo se nekaj časa dominale, a ko smo se naveličale, smo zapele par božičnih pesmi, potem pa smo šle k polnočnici. — Pa še nekaj iz šole. Dobilim smo novega g. nadučitelja, ki ga imamo vsi učenci prav radi. Piše se Slavko Koprivec. Letos se je pričela šola pri nas mnogo pozneje kakor ponavadi.

Pozdravlja Vas

Vera Bernikova v Selcih.

Odgovor:

Ljuba Vera!

Veseli me, da si se naročila na »Zvonček«. Ko bi je bilo veliko Tebi enakih!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Ker gotovo radi sprejemate otroška pismenca, si dovoljujem pisati Vam par vrstic.

V šolo hodim rada. Najbolj me veseli zemljepis, zgodovina, risanje in petje. Rada berem »Zvonček«. Posebno me veseli Vaš kotiček. Pošiljam Vam pesmico, ki sem jo sama spesnila.

Zvončki.

Zvončki beli po dolini
zazvončkliali so,
v zlatem vozu zopet pomlad
pripeljali so.
In zvonili doli z bregov
so tako glasno,
da so privabili deco
pod nebo lepo.
Zveselili so se malčki
lepih zvončkov teh,
s sabo vzeli jih obilo
v rokah so obeh.
Zvončki beli pa zvonili
dalje, dalje so,
dokler niso privabili
cvetja na zemljo.

Prav presrečno Vas pozdravlja vdana

Zvonka Dolenceva,
učenka I. razreda mešč. š. v Postojni.

*

Blagorodni gospod!

Pisala Vam bom tudi jaz. Pa glejte, da mi boste odgovorili. Danes je slabo vreme. Gospoda učitelja smo imeli radi, a zdaj je šel k vojakom in smo žalostni po njem. Gospodično učiteljico Minko Punčuhovo imamo tudi radi.

Pozdravlja Vas

Marija Kobalova,
učenka v Erzelju pri Vipavi.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Z vsemi vami, ki ste imele rade svojega gospoda učitelja, iskreno želim, da se z drugimi našimi vojaki vrne kot zmagovalec v prelepo Vipavsko dolino.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Jako rada prebiram Vaš »Zvonček«.

Dobivamo ga v šoli vsako soboto. Hodim v šolo v III. razred, II. oddelek. Letos pojdem v višjo šolo v Maribor. Stara sem 12 let. Doma imam svojo gredico in ptičko. Pisala Vam bom več iz Maribora.

Pozdravlja Vas Vam vdana

Mici Druškovičeva v Koziem.

Odgovor:

Ljuba Mici!

Upam, da ostaneš zvesta svoji obljudi in da mi pišeš prihodnje pismo iz Maribora.

*